

توصیه های اخلاقی حضرت آیت الله بهجت (ره)

- ۱- هم جنسی و هم شکلی و اختلاط با کفار، تسلط و حکومت آنها را بر مسلمانان آسانتر می سازد.
- ۲- اگر بی تفاوت باشیم و برای رفع گرفتاریها و بلاهایی که اهل ایمان بدان مبتلا هستند دعا نکنیم، آن بلاها به ما هم نزدیک خواهد بود.
- ۳- ائمه ما (علیهم السلام) دعاها را در اختیار ما گذاشته اند تا ما را غرق در نور ببینند.
- ۴- اگر بخواهیم محیط خانه گرم و باصفا و صمیمی باشد، فقط باید صبر و استقامت و گذشت و چشم پوشی و رأفت را پیشه خود کنیم تا محیط خانه گرم و نورانی باشد.
- ۵- ما باید باب توجیه خطا و اشتباه را به روی خود ببندیم و برای هر خطا، زبان به استغفار بکشاییم و اگر قابل جبران باشد، جبران کنیم.
- ۶- خدا نکند حرام در نزد انسان زینت داده شود! این یک بیماری قلبی است که انسان به آن مبتلا می شود، و با وجود راههای حلال که نیازش را بر آورده می کند، خود را به حرام گرفتار می نماید!
- ۷- وای بر ما اگر در خصوص خوردنیها و نوشیدنیها از حرام اجتناب نکنیم! زیرا همین غذاها است که منشأ علم و ایمان و یا کفر ما می شود!
- ۸- اگر می خواهید از ناحیه دعا به جایی برسید، زبان حالتان این باشد: تسلیم خدا هستیم، هر چه بخواهد بکند، بنا داریم عمل به وظیفه بندگی کنیم.
- ۹- در این مطلب جای شک نیست که اگر انسان بدان موفق باشد، برای او کافی است و تمام مطالب و نتایج ریاضات شاقه و دشوار را دارد! و آن مطلب این است که: انسان خود را در محضر خدا ببیند و خدا را در همه احوال، مطلع از خود و در همه جا حاضر و بر همه کارها و احوال خود، ناظر بداند.
- ۱۰- برای اداره تمام جهان کافی است که انسان، عاقل و مؤمن و متدین باشد. دیانت و عقل، برای اداره کره زمین کفایت می کند.
- ۱۱- عبارت: (واجب قلبی بحبک متیماً: و دل مرا سرگشته و دیوانه عشق و محبت خود قرار ده). نفی موضوع خودبینی است و این که پروانه بشود و به نور رسد و نور شود. از خدا بخواهیم با جذبات او از خود فارغ شویم و بی خود گردیم تا نفهمیم و خود را در برابر عظمتش گم کنیم.
- ۱۲- راستگویی، در دیدن رؤیای صادقه و صفای روح خیلی مؤثر است.
- ۱۳- باب رسیدن به کمالات و لقاءالله مفتوح است. حیف نیست این مراحل را که از راه بندگی حاصل می شود، نداشته و از آنها محروم باشیم؟!
- ۱۴- خوردن غذای شبهه ناک و نیز غذای کسی که از حرام پرهیز ندارد، هر چند جایز است؛ ولی انسان را مریض و از عبادات محروم می کند و یا سبب سلب توفیق می شود.
- ۱۵- موجبات خواطر و غفلت و نسیان از یاد و ذکر حضرت حق را خود ما فراهم می کنیم... در اثر محاسبه و مراقبه، عیب کار آشکار می گردد.
- ۱۶- کسی که از معنویات و معرفت خدا بهره مند است، چه حاجت به کیمیا دارد؟! چه کیمیایی بالاتر از خداشناسی؟!
- ۱۷- انسان هر راهی را بدون تقید و پایبندی به قرآن و سنت برود، روز به روز تنزل می کند.
- ۱۸- انسان باید هر روز موضع خود را مشخص کند که آیا اهل حق است و یا باطل و پیرو آن.
- ۱۹- خدا کند شغل نافع به حال خود را تشخیص دهیم و تثبیت در آن پیدا کنیم و در آن ثابت قدم باشیم، و هر روز فکر تازه ای در سر نداشته باشیم و هر لحظه به رنگی نباشیم!

- ۲۰) به فکر خود باشیم، خود را اصلاح کنیم. اگر به خود نرسیدیم و خود را اصلاح نکردیم، نمی توانیم دیگران را اصلاح کنیم.
- ۲۱) باید هر کسی در شبانه روز، مقداری از وقت خود را صرف تحصیل علوم دینی کند، ولو به فرض، یک ساعت در شبانه روز.
- ۲۲) ابتلائات برای این است که یقین پیدا کنیم.
- ۲۳) کسی که بداند در مرآی و مسمع خدا است، نمی تواند گناه کند. تمام انحرافات ما از این است که خدا را ناظر و شاهد نمی بینیم.
- ۲۴) ما باید با احادیث سر و کار داشته و آنها را مطالعه کنیم؛ چرا که شفا در اینها است.
- ۲۵) هر روز، یک روایت از کتاب (جهاد النفس) و مسائل الشیعه را مطالعه کنید. در واضحاتش بیشتر فکر کنید. بعد این را در خودتان می بینید که سر یک سال، عوض شده اید!
- ۲۶) بعضی گمان می کنند که ما از ترک معصیت عبور کرده ایم؛ غافلند از این که معصیت، اختصاص به کبائر معروفه ندارد، بلکه اصرار بر صغائر هم، کبیره است.
- ۲۷) هیچ ذکری بالاتر از ذکر عملی نیست. هیچ ذکر عملی، بالاتر از ترک معصیت در اعتقادات و عملیات نیست.
- ۲۸) باید بدانیم علاج ما، اصلاح نفس است در همه مراحل، و از این مستغنی نخواهیم بود و بدون این، کار ما تمام نخواهد شد.
- ۲۹) خدا می داند یک صلواتی را که انسان بفرستد و برای میتی هدیه کند، چه معنویتی، چه صورتی، چه واقعیتی برای همین یک صلوات است!
- ۳۰) انسان باید دائم الذکر باشد! زیرا کسی که دائم الذکر باشد، همواره خود را در محضر خدا می بیند و پیوسته با خدا سخن می گوید.
- ۳۱) اگر جلوی خود را در ارتکاب معاصی نگیریم، حالمان به انکار و تکذیب و استهزا به آیات الهی، و یا به جایی می رسد که از رحمت خدا ناامید می شویم!
- ۳۲) التزام به سنخ دعاهاى اهل بیت (علیهم السلام) اولین مرتبه اش، مجالست و مؤانست با آنها است.
- ۳۳) در تعبدیات، کوه کندن از ما نخواستند، سخت ترینش نماز شب خواندن است که در حقیقت، تغییر وقت خواب است نه اصل بی خوابی، بلکه نیم ساعت زودتر بخواب، تا نیم ساعت زودتر بیدار شوی!
- ۳۴) در قضیه حضرت یوسف (علیه السلام) آمده است: (اخرج علیهن: بر آنان بیرون آی.) فقط یک دیدار بود، و پس از دیدن جمال حضرت یوسف... دستها را قطع کردند و بی اختیار شدند!... پس اهل شهود که کشف آنها به مراتب قوی تر است، چگونه با مشاهده جمال و کمال مطلق، به هر چه غیر او است پشت پا نزنند؟!
- ۳۵) بوده اند کسانی که اگر معصیت یا خلافتی از آنها صادر می شد یا غذای ناپاکی می خوردند، متوجه می شدند و می گفتند: تاریک شدیم، حجایی حاصل شد.
- ۳۶) ترک معصیت، حاصل نمی شود به طوری که ملکه شخص بشود، مگر با دوام مراقبه و یاد خدا در هر حال و زمان و مکان و در میان مردم و در خلوت.
- ۳۷) مواعظ عملیه، بالاتر و مؤثرتر از مواعظ قولیه است!]
- ۳۸) از خدا می خواهیم که عیدی ما را در اعیاد شریفه اسلام و ایمان، موفقیت به عزم راسخ ثابت داریم بر ترک معصیت قرار بدهد، که مفتاح سعادت دنیوی و اخروی است!
- ۳۹) هر که عمل کرد به معلومات خودش، خداوند مجهولات او را معلوم می فرماید!
- ۴۰) نماز شب، مفتاح توفیقات است .
- ۴۱) وقتی که روح انسان به عالم دیگر رفت، می فهمد این همه تشریفات در دنیا لازم نبود.
- ۴۲) ما باید در اعتقادات و اعمال، چه عمل شخصی مان و یا عمل نوعی و اجتماعی مان و در عبادتمان، از تحصیل رضایت خدا، لحظه ای غافل نشویم و مسامحه نکنیم که اگر مسامحه بکنیم، در همان آن، خاسر و زیانکار شده ایم!
- ۴۳) مدام به قرآن نگاه کردن، دواى درد چشم است.
- ۴۴) اگر از قرآن استفاده نمی کنیم، برای آن است که یقین ما ضعیف است.
- ۴۵) ملائکه، صدای ما را ضبط می کنند، هم از گفتار ما، هم از اصل و نیت گفتار ما که به داعی الهی صادر شده است، یا نفسانی و شیطانی، عکسبرداری می کنند.
- ۴۶) نسبت این دنیا و عالم آخرت، مثل شکم مادر و عالم رحم با این عالم است (والموت ولاده الروح: مرگ، تولد روح است).